

Naše vesnice SVĚRADICE

POUŤOVÉ VYDÁNÍ

Vážení občané,

dovolte mi, abych vás seznámil s činností obecního úřadu a prací zastupitelstva, které se sešlo 16. srpna na 25. veřejném zasedání.

Zastupitelé schválili nabídku Ing. Pavla Bláhy na zpracování projektu pro vybudování nových chodníků ve střední části naší obce.

Do 15.8. měli občané možnost podat kandidátku do voleb obecního zastupitelstva, které proběhnou 20. a 21. října. Obecní zastupitelstvo bude opět devítičlenné.

V místní knihovně byl do počítače nainstalován program Clavius pro vedení knihovního fondu a začaly zde stavební úpravy, kdy dojde k rozšíření knihovny.

Společnost DoZnač z Borku u Českých Budějovic nám osadila v celé obci nové reflexní dopravní značení.

Zastupitelé byli seznámeni se zprávou Policie ČR o bezpečnostní situaci na teritoriu OOP Horažďovice za I. pololetí roku.

Přestupkové komisi při Městském úřadu v Horažďovicích jsme platili za II. čtvrtletí za jeden přestupek, kterého se dopustil náš občan.

Červnový rozbor pitné vody byl bez závad.

Bylo dohodnuto vstoupit do jednání s firmou Vodovrty z Mariánských Lázní, ohledně vyčištění a prohloubení dvou původních vrtů. Případně najít lokalitu pro nové vrty. Důvodem je zvyšování se odběru pitné vody, které je v současnosti kolem 100 m³ denně.

Pravidelně je sečena zeleň na obecních plochách.

V září se budou provádět opravy kanalizačních vpustí, komínu kulturního domu a vchodu do vodárny.

Naše obec se zapojí do humanitární sbírky Diakonie Broumov, pověřenou osobou je paní Anna Hokrová a místem sběru bude sklad u mateřské školy.

Zastupitelé schválili pravidla pro půjčování venkovního stanu.

Pracovní skupina sestavená ze všech zastupitelů připraví program pro delegaci z italského města Saracena ve dnech 21. a 22. října. Proběhne jednání k navázání spolupráce a sepsání partnerské smlouvy.

Chtěl bych upozornit občany na úhradu vodného, které mohou zaplatit hotově v kanceláři OÚ.

Na závěr bych chtěl školákům popřát hezký zbytek prázdnin a všem občanům příjemné prožití Bartolomějské pouti.

Chtěl bych pozvat občany na poslední veřejnou schůzi stávajícího obecního zastupitelstva, která se bude konat v pátek 13. října od 19.00 hodin.

Vladimír Smitka, starosta

NAŠI JUBILANTI

V měsících srpnu, září a říjnu oslaví významná jubilea několik našich spoluobčanů. Přejeme jim hodně zdraví a pohody do dalších let!

Srpen

Kovářík František	1. srpna	61 let	Červený František	25. srpna	68 let
Janda Josef	4. srpna	62 let	Pleyer Gerhard	27. srpna	66 let
Brejcha Rostislav	11. srpna	60 let	Krliš František	27. srpna	65 let
Smišková Marie	12. srpna	75 let	Větrovcová Milada	28. srpna	66 let
Panušková Marie	22. srpna	76 let	Broučková Milada	31. srpna	72 let

Září

Kandr Václav	4. září	73 let	Forejtová Miloslava	20. září	70 let
Smitková Marie	8. září	69 let	Straňák Tomáš	21. září	69 let
Jiřincová Hana	13. září	60 let	Zdeňková Václava	27. září	62 let
Chalušová Božena	16. září	83 let	Petschová Květoslava	29. září	66 let
Hausnerová Ludmila	17. září	64 let	Forejt Václav	30. září	75 let
Větrovec Václav	17. září	64 let			

Říjen

Jírovec Karel	18. října	85 let	Brejchová Božena	23. října	78 let
---------------	-----------	--------	------------------	-----------	--------

Události, zajímavosti, střípky.....

- V měsíci září proběhne v naší obci humanitární sbírka ve spolupráci s Občanským sdružením Diakonie Broumov. Z přiloženého letáku se dozvíte bližší podrobnosti.
- Představitelé italského města Saracena přijedou na pozvání 21. a 22. října k uzavření spolupráce a sepsání partnerské smlouvy s obcí Svěradice.
- V místní knihovně se provádí stavební úpravy k rozšíření prostoru a proto bude knihovna až do odvolání uzavřena, ale můžeme se už teď těšit a to i na nové technické vybavení.
- Ve dnech 20. a 21. října se budou konat komunální volby do obecního zastupitelstva.
- Obec Svěradice hledá občana pro brigádnickou práci na sečení křovinořezem. Pracovník bude řádně proškolen. Zájemci hlase se v kanceláři Obce.
- Za půjčení venkovního stanu včetně pивních stolů a lavic od Obce Svěradice bude soukromé osobě účtována jednorázová částka 500,- Kč. Složky obce i akce typu lávka a nohejbal budou mít zařízení zdarma. V obou případech bude sepsán předávací protokol.
- Svou jízdou na kole nebo pěšky jsme mohli v sobotu 19. srpna podpořit boj proti úložišti jaderného odpadu v lokalitě Pačejov, kterou pořádalo Občanské sdružení „Jaderný odpad – děkujeme, nechceme.“
- Mandl byl přendáný do skladu mateřské školy a během září bude zprovozněn.
- Letošní letní bouřka se silným větrem, která se 12. července přehnala přes naši obec rozlomila javor ve školní zahradě. Hned za obcí směrem do Babína vyvrátila osm stromů a ve Velkém Boru spadla na kapličku tři sta let stará lípa. Kupodivu májka na vsi zůstala celá. Povrchová voda se hnala z polí až ke třetímu vrtu vody, který zaplavila. Naštěstí včasnému zásahu obsluhy vodárny nedošlo k čerpání vody k odběratelům.
- Obec finančně podpořila obě letní akce – lávku i nohejbalový turnaj částkou 1000,- Kč.
- **Od 1. září 2006 se ruší autobusová linka 137440 Praha-Lnáře-Sušice-Modrava-Kvilda společnosti BOSÁK BUS z důvodu ekonomické neúnosnosti.**

jka

SVĚRADICKÁ POUŤ, SVATÝ BARTOLOMĚJ A MY

„Napište nám něco, pane faráři, do našich novin k pouti.“ Tak jsem byl požádán, i jsem to slíbil, ale co napsat. Něco bych asi měl napsat o svatém Bartoloměji, jednom ze dvanácti apoštolů Ježíše Krista. Slovo apoštol má stejný základ jako pošta – tedy je to od slova posílat a taky doručovat – apoštol je tedy ten, kdo je posláný – v tomto případě je posláný hlásat učení Ježíše Krista – tedy učení křesťanské – tak tedy něco jako vyslanec či poslanec. A stejné poslání má každý křesťan – tedy ten, kdo nese jméno Kristovo. A to vůbec není snadné ve společnosti, která nejen že není křesťanská (tedy nevyznává Ježíše jako svého Mistra – Učitele), ale je dokonce převážně ateistická (tedy nevěří ani v Boha).

A já jako farář bych přece jen na toto téma měl něco napsat – tedy o Bohu, o Ježíši Kristu o Božích příkázáních a učení Krista Ježíše. Je to úkol velmi nevděčný – takové „nošení vlastní kůže na trh.“ Tak jako na to doplatil i ten nám milý apoštol Bartoloměj, že za to dokonce zaplatil svou kůží – která mu byla zaživa stažena z těla – to se mu nakonec dostalo nakonec jako „vděk“ od těch, jimž tolik dobrého řekl a udělal.

A tak se do toho pustím povzbuzen slovy polského kněze Jiřího Popieluszky, zmučeného a brutálně zavražděného příslušníky státní bezpečnosti minulého režimu v Polsku (19. 10. 1984): „Běda společnosti, jejíž občané nemají odvahu! Když občan rezignuje na ctnost statečnosti, stává se otrokem. Tím působí sobě samému, své osobnosti, své rodině, svým spolupracovníkům, státu i Církvi tu největší bolest. Zbabělý občan může být snadno získán za cenu strachu, chleba a vedlejších věcí. Běda vládcům, kteří chtějí získat občany za cenu otrockého strachu. Bát bychom se měli jen zrady na Kristu. Křesťan má být pravým svědkem, zastáncem a obhájcem spravedlnosti, dobroty, pravdy, svobody a lásky. Za tyto hodnoty musí být připraven nasadit všechno pro sebe i pro druhé.“ (Z kázání 8. října 1984).

Jistě, dnes je doba jiná, ale statečnosti je vždy třeba, aby se člověk nebál, postavit se za pravdu. Na Pražském hradě vlaje prezidentská vlajka (když je pan prezident přítomen) a na té vlajce je nápis: Pravda vítězí! (Ale úplná věta zní: Pravda Boží vítězí). No a tu pravdu Boží hájit ve světě, ji zastávat, to nebylo snadné nikdy a není ani dnes.

Jako příklad stačí uvést v oblasti morální: být třeba proti umělým potratům (z hlediska civilního práva se jedná o obyčejný lékařský zákrok – z hlediska Boží pravdy o vraždu člověka), podobně je to s otázkou tzv. eutanázie, nebo třeba umělé antikoncepce. Dále třeba v oblasti mravní otázka předmanželského pohlavního styku, nebo mimomanželského – manželské nevěry – nebo otázka rozvodů a tak dále a tak dále. A nebo v poslední době otázka homosexuálních vztahů – registrovaného partnerství – zákon civilní dovoluje – Boží zákon zakazuje – opravdu není snadné hájit dnes v naší společnosti Boží pravdu. Lidé totiž si dělají pravdu svoji a ta je někdy v rozporu s tou Boží – a co s tím. A tak si říkám: „Aby nás Pán Bůh alespoň při zdravém rozumu zachovati ráčil, když už ne ve víře křesťanské!“

A závěrem: Svatý apoštol Bartoloměj, patron kostelíka na svéradickém Kostelíku, žil – tak to už je skoro dva tisíce let – tedy dávná historie – co může jeho život říci nám, kteří žijeme v roce 2006? A tak raději otevru včerejší Lidové noviny (17. 8. 2006 - tedy bezprostřední současnost) a tam na zadní straně je článek nadepsaný velkými písmeny: Bůh, nebo Darwin a podtitulek: Evoluční teorii podporuje podle nové studie stále méně Američanů (v tomto případě myšleni občané USA, tedy ne žádné zaostalé země). Téměř 40 procent (přesně 39 procent) evoluci odmítá a zastávají názor Božího stvoření. Řeceno jinak: 40 procent Američanů odmítá názor, že člověk vznikl z opice, ale že byl stvořen Bohem. A Darwinova teorie evoluce, že je pouze teorie (nedokázaná) – jsou hloupí – pro mnohé u nás asi ano – ale co je Pravda.

A tak svatý apoštol Bartoloměji, „poslanče“ Ježíše Krista a hlasateli Boží pravdy – vypros nám statečnost Boží pravdu hájit, ať je to těm kolem nás vhod či nevhod – ať si nás váží a nebo se nám smějí – kdo se směje naposled, ten se směje nejlíp.

P. Stanislav Bušta

Vím, kdo mě zachránil

Dne 27. července letošního roku jsem jela navštívit svoji příbuznou do sušické nemocnice. Bylo asi něco kolem čtvrt na tři odpoledne, když se to stalo. Poslední věc, kterou si pamatuji byla, že mímím benzinku před Sušicí a pak začínám vnímat až, že jedu, něco zeleného mi šlehá z obou stran auta do oken a najednou stříká voda na přední sklo auta. Už nespím, uvědomuji si, že jsem měla autonehodu. Auto se najednou zastavuje. Necítím vůbec žádný náraz. Slyším, že z rozpálené kapoty syčí pára. Něco mi říká, že musím rychle ven. V naprostém klidu, bez jakéhokoliv vzrušení odepínám pas, беру do ruky tašku, ve které jsem vezla věci do nemocnice. Přitom vidím, že se jich spousta vysypala do vody, ale na jejich zachraňování není čas. Otevírám dveře a stojím po kolena ve vodě. Začínám se vracet k silnici po dráze, kterou jsem projela. Šplhám šikmo vzhůru čtyřmetrovým svahem a ze silnice na mě někdo volá: „Paní stalo se vám něco, jste v pořádku, byl tam někdo s vámi?“ Odpovídám, že mi nic není a že jsem byla v autě sama. Na první rozhlédnutí vidím, co jsem všechno ve spánku minula. Jako první to byl sloup elektrického vedení, okolo kterého jsem projela ve vzdálenosti asi půl metru, pak silný topol. Dál jsem pořád ve spánku pokračovala asi patnáct až dvacet metrů po svahu, jehož sklon odhaduji maximálně na 120 stupňů a pak jsem sjížděla do potoka, kde jsem se bezprostředně před dopadem probudila. Rozhlížím se po silnici a vidím, že jsem se vlastně přejela z pravé strany silnice do protisměru. Zmíněná paní u mě stojí a říká, že za mnou jeli a najednou se její spolujezdec podivuje, kam to auto před nimi zahýbá doleva, když tam není žádná silnice. A pak jsem jim zmizela. Prý se snažila zastavit první auto směrem od Sušice a ukazovala dolů, ale řidič prý si musel myslet, že se asi zbláznila, protože nikde nic neviděl.

I dále vše pokračuje v naprostém klidu. Očekávám, že se dostaví nějaký šok a ono nic. Volám ze svého mobilu, který jsem měla spolu se všemi doklady v malé tašce a o které vůbec nevím, jak se mi ji podařilo z auta vynést, manželovi a když asi během deseti minut za mnou přijíždí voláme asistenční službu České pojišťovny, aby zařídila odtah vozidla. Samozřejmě, že auto musel vytahovat jeřáb. Všichni se na mě dívají málem jako na mimozemšťana a stále opakují: „Paní, vy jste se znovu narodila.“ Nejlépe asi celou situaci zhodnotil jeden člen odtahové služby, který prohlásil, že všechny fyzikální zákony šly v tomto případě do

V pět hodin odpoledne už stojí havarované auto před naším domem ve Svěradicích. Má uražené levé přední kolo, světlo a ohnutou poloosu.

Chtěla bych touto cestou poděkovat paní Haně Maškové z Kozlova, která byla tou zmíněnou paní, která zastavila a zůstala se mnou až do chvíle, kdy jsme odjeli domů. Neustále o mě pečovala, dávala mi pít vodu a zjišťovala jestli mi opravdu nic není. Druhý den ráno ještě volala a jistě se uklidnila, když zjistila, že myji okna.

Poděkování těm, kteří za mě řídili, když jsem spala je spojeno spíše s údivem, který se mě stále zmocňuje, když si vše zpětně představuji, jak jsem to mohla přežít. Ale hned znám odpověď, protože vím, kdo mě zachránil. A proč mě zachránil bych se měla snažit poznat ve svém pozemském čase, který mi byl znovu darován.

maš

ŽIJÍ MEZI NÁMI

Paní Jitka Hrabcová poznala za svůj dosavadní život několik povolání. Studovala ZTŠ v Písku a v roce 1972, tedy hned po maturitě nastoupila do místního JZD jako zootechnička. Po půl roce začala dělat skupinářku. Jezdila s traktorem, vozila své svěřenkyňe na pole a určovala jim práci. Brzy se i toto změnilo. Jitka se vdala a se svým mužem Vaškem, vojákem z povolání se odstěhovala do Třeboně. Po mateřské dovolené nastoupila jako agronomka do Velkovýkrmny prasat se sídlem v Třeboni. Město se jí velice líbilo, ale pobyt měl přece jen jeden háček, a to nedostatek míst ve školkách. Denně musela syna Dušana dopravovat až do Majdalény. Říká se život vojenský - život veselý, ale ono to tak není. Vojna to je poslušnost a plnění rozkazů. Posádka, ve které její muž sloužil jako spojař byla odvelena do Olomouce. Pro rodinu zase nové bydliště, i když velice krásné a bohaté na historii. Najdeme tam orloj, který je v pořadí druhý v republice, pak překrásnou starou radnici, několik vysokých škol, včetně teologické.

Jitka nastoupila do práce na zvláštní mobilní oddělení, kde se opravovala vojenská technika. Po druhé mateřské dovolené (s dcerou Jituškou) pracovala jako účetní v zemědělském učilišti. Na tuto dobu ráda vzpomíná, i když měla práce, jak se říká, nad hlavu. Manžel Vašek byl často na dlouhodobých služebních cestách, například v Brně, kde výborně zvládal studium němčiny a v Praze pak studium angličtiny. Často se pohyboval v tehdejší NDR.

Manželé Hrabcovi jezdili jedenkrát měsíčně do Svěradic (450 km), přesto se Jitce v té době hodně stýskalo. Myšlenka na rodiče, co dělají, jak se jim daří, ji provázela každý den. Nejvíce jak to bude až zestárnou, kdo jim pomůže, když ona je jediná dcera. Z tohoto důvodu se přestěhovali do Svěradic a brzy si postavili domek. Jitka ihned začala pracovat v zemědělském učilišti v Horažďovicích jako vedoucí jídelny a pracuje tam dosud. Jak sama říká, má tuto práci ráda, má ráda lidi ve své rodné vesničce a hlavně pak svoji maminku (83 let), které přeje pohodu a hodně a hodně zdraví.

mav

paní Jitka Hrabcová se svým
vnukem Kubičkem

JAK TO BÝVALO

U nás na vsi o pouti, nikdo se nermoutí, jak zazpívají kohouti vše je na nohou. Tak je to dnes a tak to bylo i dříve. A

jak to bylo například před sedmdesáti léty? Na to jsem se zeptala paní Oty Červené (U Ryndů).

Ta vzpomíná, jak týden před poutí se konaly dožínky, velká to slavnost, kdy se všichni radovali, oslavovali konec žní a dobrou úrodu. Tehdy pole znamenala obživu i bohatství. U Ryndů, kde Ota žila se svými sourozenci a rodiči

bylo práce dost. Ještě v sobotu před poutí se svázela otava z Buršov a strejda Bártoc u nich bílil štít. V neděli se pak už všichni těšili, jak půjdou na Kostelík na mši. Tam už měl postavenou boudu s cukrovím pan Kořínek ze Životic a zvucným hlasem lákal na nákup cukroví, ale hlavně kokosek, o kterých tvrdil, že jsou zaručeně čerstvé, v noci pečené. Po mši svoji boudu rychle přestěhoval na náves blízko „okurkáře“. Ani plnému sudu okurek nikdo neodolal.

Stál tam také kolotoč, který ručně točili páni kluci. Nejrychleji to uměli kluci Škudrnoc. Tam také na koníka posadili malou Otylku. Moc se jí ty jízdy líbily. Ale když už se točila snad po desáté „komediantka“ chtěla, aby zaplatila. Jenže penízky nebyly a doma jich bylo také pomálu. Maminka Oty musela na pole, kde nakopala tři košíky brambor a tímto dluh u kolotoče splatila.

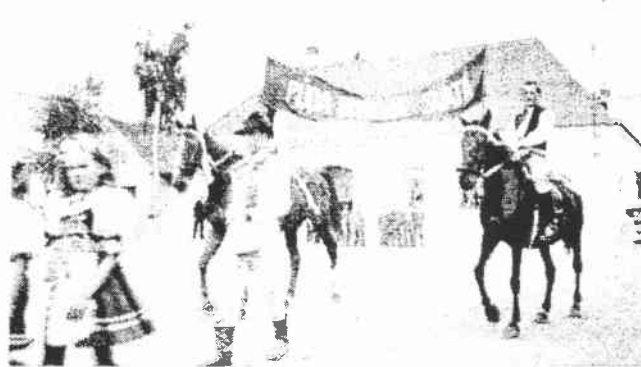
O pouti se snad v žádné rodině nestrádalo. Byly napečené koláče, k obědu pak omáčka rajská nebo křenová. Chybět nesměla ani husa nebo u těch chudších kuřata a králíci.

Pout'ové odpoledne, nó to byla zaplněná hospoda a všichni šli „do kola“. Pout' skončila, následující týden byl pro řadu domácností hodně skromný, ale na pout' se ještě hodně dlouho vzpomínalo.

mav

Otylka Ryndoc a Máňa
Cestařoc vparáděné na pout'

Dožínky-Oslava dobré úrody: v kroji Elinka
Křenoc, koně vede Vašek Soukupoc,
Poznal by někdo chlapce na koni?

BARTOLOMĚJSKÁ POUŤ VE SVÉRADICÍCH

PROGRAM:

PÁTEK 25.8.

- 17.30 SG SVÉRADICE – ČALOUN TEAM (fotbal starých gard)
- 21.00 DISKOTÉKA – DJ COLIN – sál KD

SOBOTA 26.8.

- 10.00 – 20.00 VYHLÍDKOVÉ LETY – letiště Svěradice
(směr Velký Bor)
- 15.30 FK SVÉRADICE – SOKOL MRÁKOV (fotbal dorost – KSD)
- 21.00 TANEČNÍ ZÁBAVA – hraje FATIMA – sál KD

NEDĚLE 27.8.

- 9.30 MŠE v kostelíku sv. Bartoloměje
- 10.00 – 20.00 VYHLÍDKOVÉ LETY – letiště Svěradice
(směr Velký Bor)
- 16.00 FK SVÉRADICE – TJ SUŠICE „B“
(fotbal muži – okresní přebor)

Mnoho pouťových atrakcí p. Třísky ze Strakonice

VZPOMÍNKY V KAMENECH

III

Když se vydáme bývalou cestou do MĚSTA (do Horažďovic), v zatáčce po levé straně stojí na náběh další pomník, jehož původ není zcela známý.

Podle pana J. Smitky byl zbudován rodinou Klečků ze Svěradic, ale ústním podáním se tato doměnka nepotvrdila.

Není se co divit, když byl postaven v roce 1868.

Okolí pomníku v současné době však poutají jiné věci. Grafické obrazce na odbočce silnice (které zaměstnávají řidiče jinými myšlenkami), ale hlavně tragický konec mladého muže následkem autonehody v těsném sousedství pomníku.

Takže budete-li chtít rozmnožit početné **květinové** vzpomínky, pak rozhodně jděte pěšky. Pomník je i dnes živý.

O necelých sto metrů dál se cesta opět stáčí doleva. Tady je další vzpomínka na minulo.

Není přesně známo koho nám má připomínat, jisté je, že před svojí rekonstrukcí v roce 1997 tu byl hezký kruhový podstavec, který bohužel odvál čas, či voda, či komusi zkrášluje zahrádku.

Blížíme se k lesíku Rážku. Po levici (dnes jsme pořád doleva) stojí snad nejzajímavější kříž, který nechala postavit rodina Hrbků na paměť tragické smrti svého syna. Ten zde zahynul při rozebírání nalezeného dělostřeleckého granátu, který mu vybuchl v rukách při jeho rozebírání.

tak příště

mot

LÉTAJÍCÍ KONÍČEK

Je to již jistě více než rok, co jsme v našich novinách (ještě za působení p. Josefa Smitky) uveřejnili první článek od našeho spoluobčana pana Václava Stroleného. Tehdy jsme trochu nahlédli do jeho záliby, kterou jsou ptáci, jejich sledování a ochrana. Protože lidí s takovýmto ušlechtilým koníčkem je málo nesmíme nechat Vaška, aby si svoje poznatky a zážitky nechával pro sebe, ale aby se s námi o ně podělil. Domluvili jsme se, že dnes Vašek napíše něco o historii a vůbec o tom jak je ornitologie organizována u nás i ve světě a v některém z dalších čísel bychom pokračovali už z jeho praktických pozorování a účasti na různých akcích a projektech.

Vypráví pan Václav Strolený:

Trochu z historie České ornitologické společnosti (ČSO) a kroužkování ptáků.

V letošním roce slaví Česká společnost ornitologická 80 let svého působení v oblasti výzkumu a ochrany ptactva. Tradice ornitologické činnosti na území našeho státu byla velice silná již v 19. století. Výrazným seskupením byl například Přírodovědný klub v Praze kolem Antonína Friče, činný zejména v 80. letech 19. století. Zde vyrůstalo mnoho osobností a ornitologických nadšenců, kteří se později zasloužili o vznik Československé ornitologické společnosti. První zakládající schůze ČsSO se konala v Praze o Velikonocích právě před 80. lety 5. dubna 1926 v restauraci u Bumbříčka. Zakládající členové patřili k nejvýznamnějším představitelům tehdejší ornitologie. Byl to například prof. Jirí Janda, MUDr. Alfréd Hořice, prof. Josef Jirsík, Josef Musilek a další. Současná ČSO je dobrovolné zájmové sdružení profesionálů a amatérů, zabývající se výzkumem a ochranou ptáků a milovníků přírody. V současné době má více jak 2500 členů. ČSO realizuje vlastní i mezinárodní projekty výzkumu a ochrany ptáků a jejich prostředí. V České republice zastupují mezinárodní organizaci na ochranu ptáků Birdlife International.

V roce 1934 byla při ČSO založena Kroužkovací stanice s adresou Národního muzea Praha a kroužkování se stalo dalším z hlavních programů členů.

Člověk již dávno před tím zajímalo kam a proč ptáci táhnou, a tak jeden německý poštovní mistr v roce 1880 označil mládě čápa bílého, kterého už za 5 dní našel v severním Španělsku. Dalším průkopníkem byl pan Martensen z Dánska, který označil 162 špačků. V prvním roce 1899 neměl žádné zpětné hlášení, ale rok nato jeden o z Holandska a druhé z Norska.

V České republice má kroužkování dlouholetou tradici. Již v roce 1910 pouhý rok poté, kdy začaly v Evropě organizovat kroužkování ptáků první ornitologické centrály v Anglii a Německu byla zřízena zásluhou Kurta Loose a dr. K. Richtera kroužkovací stanice v rámci přírodovědného spolku LOTOS v Libečkově u Mělníka. Byla činná až do roku 1938 a od roku 1934 spolupracovala s Československou kroužkovací stanicí pod vedením dr. Josefa Jirsíka. Kroužky Československé stanice nesly nápis N. Museum Praha a v době okupace musel být nápis pozměněn na ZOO Bohemia Praha. V současné době je stanice samostatným oddělením Přírodovědeckého muzea NM Praha sídlící v Praze Hostivaři.

Kroužkování, značení a sledování tahu ptáků je jednou z nejosvědčenějších vědeckých metod výzkumu ptáků a provádí se nejen v Evropě, ale i na celém světě. Nejsnadněji se kroužkují mláďata na hnízdech, ale jen ve stadiu, kdy nejsou zcela opeřena. Jinak hrozí nebezpečí, že opustí hnízdo. K chytání starých ptáků se používají nejčastěji nárazové sítě, sklopky, například na chrástaly, pěvce, ale i dravce. Chytání do sítí lze zkombinovat pouštěním hlasu daného druhu nebo pomocí atrapy výra nebo sýčka. Ptáci se kroužkují nejčastěji hliníkovými kroužky. Naše kroužky obsahují nápis N. Museum Praha, dále 1-2 písmena, které se určí podle druhu a pořadové číslo. Další kroužky se používají plastové, například pro čápy, jeřáby a jsou to takzvané odečítací kroužky, které se dají i na velkou vzdálenost přečíst silným dalekohledem. Ptáci se značí také křídelními barevnými značkami nebo krčními plastovými límcí (husy, labutě). Nejmodernější a také nejpresnější je sledování ptáků pomocí telemetrie. Ptákům se připevní na tělo miniaturní vysílače, které se skládají ze satelitního a pozemního vysílače. Díky satelitu se pak pták zaměří v rozdílu pár kilometrů a pomocí pozemní antény se dohledá. Tímto způsobem se třeba sledují černí čápi. Nejdříve to byla Africká Odysea a nyní Nová Odysea z Ruska. Oba tyto projekty řídí naši ornitologové a zjišťují velmi zajímavé poznatky o životě černých čápů. Satelitní sledování ptáků je zatím málo rozšířené pro velké náklady.

Ročně se v ČR okroužkuje kolem 110 tisíc volně žijících ptáků. Od počátku kroužkování v roce 1934 již bylo okroužkováno na území ČR a SR více jak 4,2 miliony ptáků. Nejvzdálenější zimoviště našich ptáků je až v Jižní Africe - vůbec nejvzdálenější je nález čápa bílého, který byl 15. srpna 1997 nalezen mrtev v u města Bredarsdorp v Jihoafrické republice ve vzdálenosti 9416 km od svého rodiště. Dalšími našimi kroužkovanci, zastiženými v takto vzdáleném zimovišti jsou rybák obecný, rorýs obecný, vlaštovka obecná a rákosník zpěvný.

Závěrem prosím, pokud naleznete kroužkovaného uhynulého ptáka nebo samotný kroužek, oznamte to na adresu ČSO KS – Hornoměřolupská 34, 102 00 Praha nebo na e-mail: csso@birdlife.cz nebo na přímo mě do Svěradic 123. Kdo by se chtěl podívat na internetové stránky ČSO má možnost na <http://birdlife.cz>.

Vašku, děkuji za čtenáře našich novin a budeme se těšit na příští článek.

Občanské sdružení Diakonie Broumov ve spolupráci s Obecním úřadem
Svéradice

VYHLAŠUJE

HUMANITÁRNÍ SBÍRKU

- Letního a zimního oblečení /dámské, pánské,dětské/
- Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon, látek
- Domácí potřeby-nádobí bílé i černé, skleničky- vše jen funkční
- **Peří,pěřových a vatovaných přikrývek, polštářů a dek**
Vše prosíme jen nepoškozené a vyprané !!

VĚCI, které z ekologických důvodů VZÍT NEMŮŽEME:
ledničky, televize, nábytek, počítače a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí.

Sbírka se uskuteční ve obci Svéradice

V týdnu od 11. 9. 2006 - 16. 9. 2006

Čas: 8.00 – 9.00 a 16.00 – 18.00 hodin

Místo: sklad u mateřské školy

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic,
aby se nepoškodily transportem s popsáním o jaký druh se jedná

Odpovědná osoba pro sbírku je paní Anna Hokrová

Děkujeme za Vaši pomoc.

Bližší informace podá dispečink – 224 316 800, 603 411 219

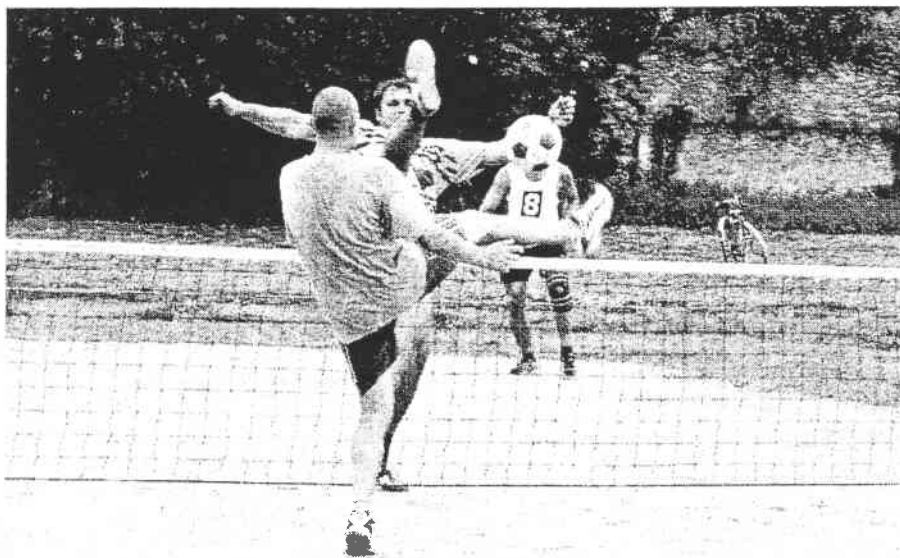
Diakonie Broumov je nezisková humanitární organizace, která poskytuje materiální pomoc potřebným občanům u nás i v zahraničí a dává práci lidem, kteří jsou těžko umísitelní na trhu práce. Více na [www: diakoniebroumov.org](http://www.diakoniebroumov.org)

TURNAJ V NOHEJBALU

V sobotu 8. července se ve Svěradicích uskutečnil již 5. ročník turnaje v nohejbalu. Deset přihlášených tříčlenných týmů si to rozdalo ve dvou skupinách, přičemž z každé postoupili první čtyři celky do čtvrtfinále a dále se hrálo již vyřazovacím způsobem. Pozici favorita potvrdili nohejbalisté Neprochov, kteří v celém turnaji ztratili pouze dva sety.

Celkové pořadí:

1. Neprochovy
2. Hokoste
3. Jouza team
4. Běčko
5. Svěradice-stánek
6. Dobrotice
7. Old boys
8. Svěradice-dorost
9. Marečkové
10. Šneci team

souboj jednoho z organizátorů turnaje Martina Bláhy (za sítí - družstvo Svěradice-stánek) s Romanem Hokrem (družstvo Hokoste)

SVĚRADICKÁ LÁVKA

V sobotu 15.července se ve Svěradicích konal 5. ročník tradiční Svěradické lávky. Více jak stovka diváků shlédla čtyři zajímavé disciplíny. V té hlavní, přejezdu lávky přes požární nádrž na kole, scházel vítěz všech dosavadních ročníků a tak kandidátů na vítězství bylo více. Soutěžilo se celkem ve čtyřech kolech. První dvě měli závodníci na to, aby lávku přejeli. Ti, kterým se to alespoň jednou podařilo, pak absolvovali ještě další dvě kola, ve kterých se již měřil čas a vyhrál ten, kdo měl součet času nejpomalejší! Organizátoři se tak rozhodli z důvodu, že závodit o co nejrychlejší čas by mohlo vést ke zranění závodníků. Nejpomalejšího času dosáhl Daniel Brokeš, který svedl zajímavý souboj psychiky s Filipem Prokopiusem, třetí skončil s odstupem Martin Hájek. Zbývající závodníci již neměli platný pokus.

Další soutěží byla Svěradická lyže. Soutěžící zde museli překonat šířku požární nádrže na polystyrenových lyžích za pomoci pádla. Tuto disciplínu opanovala mladá Alžběta Poskočilová a za ní se umístili medailisté z lávky Filip Prokopius a Daniel Brokeš.

Následně přišlo na řadu přetahování a to hned ve dvou kategoriích. První soupeřily děti a z vítězství se radovala opět děvčata včetně vítězky z lyží Alžbětou Poskočilovou a společně sní také Adéla a Tereza Prokopiusovi. V kategorii dospělých nejvíce síly ukázala trojice Michal Petrášek, Michal Jiřinec a Václav Makovec.

Na závěr slunného odpoledne došlo opět na přejíždění lávky, tentokrát však na trakaři. Soutěžící zde měli jen jedno kolo na to, aby co nejrychleji přejeli lávku. Na druhý konec se úspěšně dostalo celkem sedm párů, z nichž nejrychlejší byli Zdeněk Dolák s dcerou Jitkou.

Výsledky Svěradické lávky:

1. Brokeš Daniel 84,78 s (38,69 + 46,09)
2. Prokopius Filip 80,81 s (38,06 + 42,75)
3. Hájek Martin 64,54 s (31,72 + 32,82)

Výsledky Svěradické lyže:

1. Poskočilová Alžběta 41,63 s
2. Prokopius Filip 1:04,04 s
3. Brokeš Daniel 1:04,96 s

Výsledky přetahování:

děti

1. Poskočilová Alžběta, Prokopiusová Tereza, Prokopiusová Adéla
2. Klas Martin, Klas Daniel, Hájek Martin
3. Větrovec Michal, Brokeš Daniel, Prokopius Filip

dospělí

1. Petrášek Michal, Jiřinec Michal, Makovec Václav
2. Löffelmann Petr, Soukup Jaroslav, Prokopius Václav
3. Dolák Zdeněk, Hlína Zdeněk, Löffelmann Karel

Výsledky Svěradického trakaře:

1. Dolák Zdeněk, Doláková Jitka 49,60 s
2. Jiřinec Michal, Kollros 52,47 s
3. Brož Bohumil, Klas Martin 58,53 s

vdu

Memoriál Františka Pavlovského a Josefa Smitky

V středu 5. července 2006 se ve sportovním areálu ve Svěradicích konal 14. ročník Memoriálu Františka Pavlovského a Josefa Smitky za účasti divizního nováčka Horažďovic, účastníka krajského přeboru Chanovic a pořádajícího domácího celku. Program zahájil seskok parašutisty na hrací plochu a pak více jak 300 přítomných diváků vidělo pohledný fotbal velmi dobré úrovně. Hrál se systémem každý s každým. Přestávky mezi jednotlivými zápasy byly zpestřeny střetnutími minizáků zúčastněných mužstev. Hrací doba byla stanovena na 2 x 25 min. u mužů, u minizáků pak na 2 x 15 min.

Výsledkový servis

Muži:

TJ Chanos Chanovice - FK Svěradice 1:1 (1:0)

FK Horažďovice - TJ Chanos Chanovice 1:0 (1:0)

FK Svěradice - FK Horažďovice 0:4 (0:3)

1. FK Horažďovice	2	2	0	0	5:0	6
2. TJ Chanos Chanovice	2	0	1	1	1:2	1
3. FK Svěradice	2	0	1	1	1:5	1

Individuální trofeje:

Nejllepší hráč: Ondrášek Zdeněk (FK Svěradice)

Nejllepší brankář: Rybár Jiří (FK Horažďovice)

Nejllepší střelec: Janouškovec Jiří (FK Horažďovice) - 2 góly

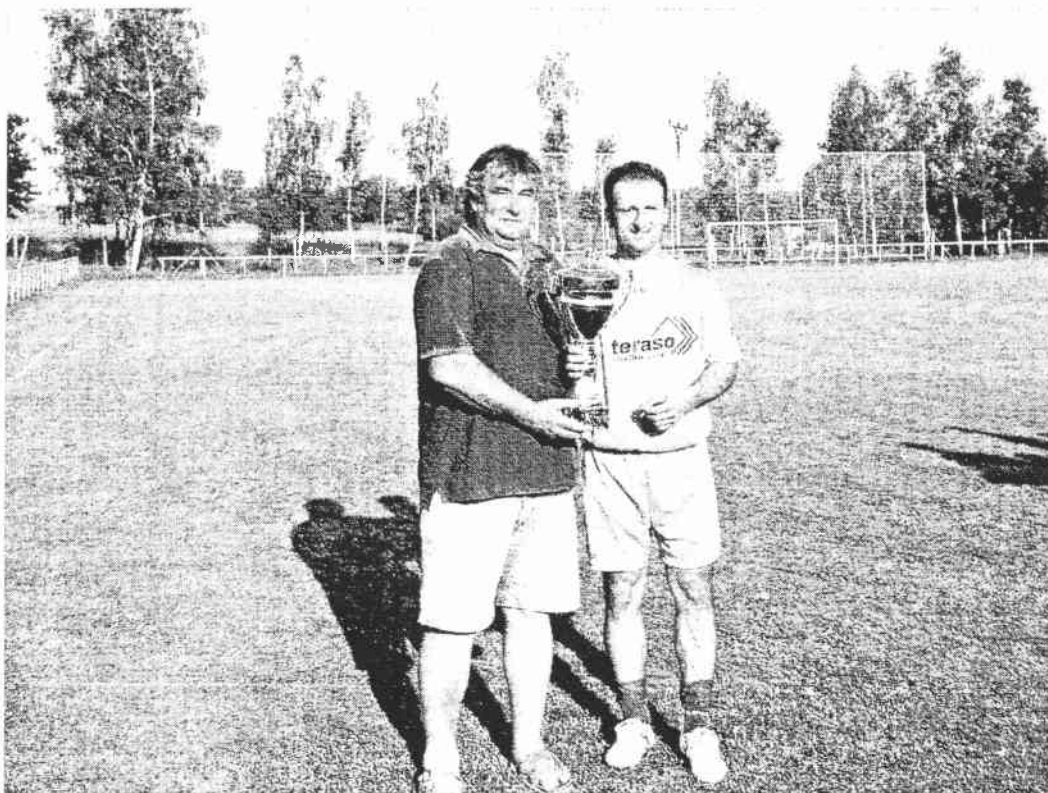
Minizáci:

TJ Chanos Chanovice - FK Svěradice 0:3 (0:2)

FK Horažďovice - TJ Chanos Chanovice 4:1 (1:0)

FK Svěradice - FK Horažďovice 0:2 (0:1)

1. FK Horažďovice	2	2	0	0	6:1	6
2. FK Svěradice	2	1	0	1	3:2	3
3. TJ Chanos Chanovice	2	0	0	2	1:7	0

kapitán Horažďovic Daniel Boček a ředitel turnaje Vladimír Smitka s putovním pohárem

Rozpis mistrovských soutěží - podzim 2006

FK SVĚRADICE		MUŽI "A"			MUŽI "B"			DOROST			ŽÁCI			PŘÍPRAVKA		
den - datum	kolo	čas	soupeř	kolo	čas	soupeř	kolo	čas	soupeř	kolo	čas	soupeř	kolo	čas	soupeř	
sobota 12.8.	2.	16.00	5:2 (3:1) Dešenice D													
neděle 13.8.																
sobota 19.8.	3.	17.00	Janovice V													
neděle 20.8.			1:1 (0:1)													
sobota 26.8.	4.	16.00	Sušice B D	4.	17.00	Kašp.Hory V	2.	15.30	Mrákov D							
neděle 27.8.																
středa 30.8.							1.	15.30	Luby D							
sobota 2.9.	5.	17.00	Vel.Hydčice V	5.	10.30	Hartmanice D	3.	14.30	Přestice V	5.	10.00	Nezamyslice V	5.	14.00	Horažďovice D	
neděle 3.9.																
sobota 9.9.	6.	17.00	Luby B V	6.	17.00	Žichovice B V	4.	15.30	Pačejov D	6.	VOLNO			6.	10.00	Kašp.Hory V
neděle 10.9.														17.00	Dlouhá Ves V	
čtvrtek 14.9.																
sobota 16.9.	7.	16.00	Horažďovice B D	7.	10.30	Rabí D	5.	14.15	Staňkov V	7.	10.30	Plánice V	7.	VOLNO		
neděle 17.9.																
sobota 23.9.	8.	16.30	Nezamyslice V	8.	10.30	Pačejov B D	6.	14.45	Dobřany D	8.	12.45	Malý Bor D	8.	14.00	Dlouhá Ves D	
neděle 24.9.																
sobota 30.9.	9.	16.00	Mochtín B D	9.	14.00	Chanovice B V	7.	10.00	Nýřany V	9.	10.00	Nalž.Hory V	9.	13.30	Chanovice V	
neděle 1.10.																
sobota 7.10.	10.	16.00	Sv.Hrádek V	10.	10.30	Milčice D	8.	14.45	Švihov D	10.	12.45	Nezamyslice D	10.	14.00	Nalž.Hory D	
neděle 8.10.																
sobota 14.10.	11.	16.00	Myslív D	11.	16.00	Velký Bor V	9.	10.00	Horš.Týn V	4.	13.45	Nalž.Hory D	4.	11.00	Sušice V	
neděle 15.10.														10.00	Nalž.Hory V	
sobota 21.10.	12.	15.30	Měčín V	3.	10.30	Nezamyslice B D	10.	13.30	Horažďovice D	3.	10.30	Malý Bor V	3.			
neděle 22.10.																
sobota 28.10.	13.	14.30	Pačejov D	2.	14.30	Malý Bor V	11.	11.30	Blovice V	2.	12.15	Plánice D	2.	14.00	Chanovice D	
neděle 29.10.																
sobota 4.11.	1.	14.00	Vrhavč V	1.	10.30	Sobešice D	12.	13.30	Mochtín D	1.	VOLNO					
neděle 5.11.																
sobota 11.11.							13.	10.00	Postřekov V							
neděle 12.11.								10.00	Luby V							
sobota 18.11.							14.		****							
neděle 19.11.																
sobota 25.11.							15.	10.00	Mrákov V							
neděle 26.11.									****							

**** DLE POČASÍ

CHALUPÁŘKA ze SVÉRADIC

a autorka knihy

UDĚLEJ, NAUČÍŠ SE TO PAK

Elena Paclová

Píše také o tom, jak se svým mužem hledala hezkou chaloupku v malebném kraji a jak ji našli ve Svěradicích. Zde se jich ujal tehdejší předseda JZD J. Smitka, truhlář V. Soukup, starý pan Klásek, Pavlovec a jiní. Jak v chaloupce našli radost i starosti, jak ji přebudovávali a zvelebovali a sžívali se se zdejším krajem.

To však není podstatnou částí knihy a chalupařina není jejím hlavním tématem.

Autorka vzpomíná na roky prožité na jevištích, na hezké i těžké životní události, na léta kdy se dostávala do neočekávaných situací a se schopností, vlastní všem vynalézavým, vytrvale improvizujícím Čechům, zdolávala jednu překážku za druhou. V životě okusila

devatero řemesel a přesto si na bídu nestěžovala a nestěžuje. Po celé řadě profesí, které úspěšně absolvovala, pokusila se, jak sama říká „klást slovo vedle slova“ a skamarádila se i s počítačem. V průběhu několika let - už v důchodu - napsala několik knížek reportáží a povídek, které vydala soukromým tiskem.

Dvě z nich „Zvířata vědí víc než si myslíme“ a „Historky aneb to nejsou žádná fakta, to se opravdu stalo“ jsou namluveny v nakladatelství Knihovna a tiskárna pro nevidomé K.E. Macana a půjčují se už několik let.

Tato kniha byla vydána nakladatelstvím Jaroslavy Poberové a její kritika uveřejněná v Lidových novinách byla příznivá. Stejně bylo i hodnocení knihy Českém rozhlasu a České televizi.

Přečtete si ji a přesvědčíte se o tom, že není jen reklamní nadsázkou to co píše o ní její nakladatelka, že *takových knih je jako šafránu*.

Je to kniha napsaná s nadhledem i humorem a přesvědčí vás, že *nuda může chodit jinudy*.

Knihu si můžete zakoupit na internetové adrese www.poberova.cz, nebo v knihkupectví v Horažďovicích, kde se prodává za 159,- Kč.

Vladimír Pacl

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek (vdu), Jindřiška Kalabzová (jka), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot),
Ing. Marie Šulcová (maš), Marie Vojtová (mav), Ing. Rudolf Nejedlík (run)

Počet výtisků: 200. Neprodejné